

'Tvoje namere će biti utvrđene'

34

Iz slave u slavu

Rečeno je, da je izgradnja karaktera najvažnije delo ikada povereno ljudskim bićima. U toku sledećih sat vremena mi ćemo istražiti i našu privilegiju i našu odgovornost da postanemo slični Hristu po karakteru. Pridružite nam se sada u ovom moćnom vremenu lične obnove, dok nas pastor Stephen Wallace vodi 'iz slave u slavu'.

Lepa i jednostavna pesma, ali sa dubokim značenjem. I to je zaista suština naše uloge saradnje, zar ne? 'Usmeri svoj pogled na Isusa.' **'Gledajući na Isusa' (Jev.12:2)**, sve je u tome. Sećate se tog glagola- **'gledati'**? Kako je na grčkom? 'Apo' što znači od, i 'horao' što znači zuriti. Kada ih spojite to je 'aphorao', što znači odvratiti svoj um od svega ostaloga i usmeriti ga na Isusa. Sećate se da je na grčkom to sadašnje aktivno vreme, što znači da to moramo činiti..., kako? Neprekidno.

I samo dok se učimo da tako činimo, možemo imati doslednu pobedu nad iskušenjem, a takođe i neprekidni rast u karakter sličan Hristovom. I to nije neobavezno. To je apsolutno neophodno. Nema načina da mi možemo sebe da promenimo iz slave u slavu. Ali, nema šanse ni Sveti Duh da nas promeni, osim ako mi ne saradujemo, tako što ćemo posmatrati slavu Gospodnju. Sve je u posmatranju Hrista.

I dok smo naglo završili naše prethodno proučavanje, **istakli smo da posmatranje Hrista, u suštini i najpraktičnije i najrazumljivije znači proučavanje Njegovog života onako kako je otkriven u Njegovoj Reči. (6BC 1098.1)** Jel' tako? I zato..., šta to mi moramo, dragi prijatelji? Moramo stvoriti vreme. Zapazite, nisam rekao- da *nađemo vreme*, nego šta? Da ga stvorimo. Tu se radi o prioritetu, zar ne? Priznajte to. Radi se o prioritetu, i insistiram da nema uzvišenijeg prioriteta nego posmatrati Hrista, što znači proučavati Njegov život iz Njegove Reči. Stoga moramo stvoriti vreme za lično proučavanje Biblije. I neka svako kaže amin.

Molim se da vi u potpunosti budete ubeđeni u to, dragi prijatelji, da biste sada doneli ispravnu odluku povodom vaših svakodnevnih planova. Vi to morate, ako mislite biti promenjeni, i da postanete efikasni svedoci za Cara i podobni stanovnici Carstva. Da, da.

A sada treba da nastavimo i razmotrimo drugi veoma važan princip izgradnje hrišćanskog karaktera. Tu je još jedna izjava, za koju nisam imao vremena da podelim sa vama, a koju vam moram reći. Ali pre nego pročitamo nadahnuti materijal, hajde da se postaramo da imamo tog istog Duha, koji će nam pomoći da razumemo tu nadahnutu poruku. Amin? A to je Duh istine, Sveti Duh. I On je naš, kada Ga zatražimo. **'Tražite i biće vam dato.'** (Mat.7:7) Ničim to ne možemo zaslužiti ili zaraditi. Hvala Bogu, svi Njegovi dobri i dragoceni darovi su zarađeni za nas, Isusovim životom i smrću, i to nam je sada na raspolaganju kao besplatni dar, ali on se jedino može primiti kada se traži, jer Bog nikoga na ništa ne prisiljava. I po tom jednostavnom principu funkcioniše celo Nebo- **'Traži i biće ti dato'**. Provedimo vreme na kolenima i zatražimo izlivanje Božijeg Duha. I dok se molite za sebe, pomolite se takođe i za mene.

Oče nebeski, kako je samo dragocena prilika da se okupimo ovog popodneva u tišini ovog svetilišta, a iz razloga da proučavamo Tvoju Reč. Ali Oče, ne usuđujemo se da nastavimo sa svojim traganjem za poznavanjem istine koja menja život, istine koja je u Isusu, bez da smo prvo zatražili Duha istine, Isusovog Duha. Molimo Te da izliješ tog Duha na nas. Molim Te posebno da ga izliješ na mene, jer je meni najviše potreban. Ja sam samo zemaljski sud; ja sam samo grehom oskvrnjeni smrtnik, i Ti

češ morati da učiniš čudo, da bih ja bio sposoban da objavim istinu u bilo kojem stepenu preciznosti ili lepote. Molim Te, učini to čudo Duhom istine. Potpuno me obuzmi, moje telo, moj um i duh. Vodi moje misli, moje reči; dozvoli mi da govorim samo ono što Ti želiš, ni više od toga, a ni manje. Dodirni moja usta užarenim ugljvljem. I ono što uspeš da kažeš kroz mene, neka pronade prijemčiva srca i umove, a i volju koja se potčinjava, da bi se i život mogao promeniti. To je moja molitva u Isusovo ime. Amin.

Završili smo naše prepodnevno proučavanje, ako se sećate, sa upozorenjem da dok posmatrate Hrista, umesto da ste pod utiskom vašeg ličnog napretka u izgradnji karaktera, **vi ćete sticati sve jači utisak o vašim ličnim karakternim greškama i nedostacima. (SC 64.2)** Slažemo li se svi sa ovim? Vidite, kroz celo Pismo, oni koji su bili najbliži Hristu i koji su najpotpunije sagledali Njegovu slavu, su oni koji su dali najpotresnije ispovesti o svojim nedostacima, svojim greškama, svojim slabostima i svojim manama. Na primer, kada je Mojsije na sinajskoj gori ugledao slavu, kakav je bio rezultat toga, a što se tiče njegovog lica? Ono je tako svetlelo da Izrailjci nisu mogli gledati ni taj odsjaj. Pitanje: Da li je Mojsije bio svestan toga? Veoma je zanimljivo da nije; a Pismo posebno ukazuje na to. **2.Moj.34:29: 'I kad Mojsije silazaše sa gore sinajske, držeći u ruci dve ploče svedočanstva dok je silazio, a nije znao da mu je koža lica svetlela dok je razgovarao sa Njim.'** On to nije znao. Zašto je to u Pismu naglašeno? Jer smo poučavani duhovnim lekcijama, dragi prijatelji. I dok posmatramo Božiju slavu mi se menjamo. Mi ćemo to odsajivati, ali nećemo biti toga svesni.

Sećate se kako je to nadahnuće izrazilo? **'Biblijski komentar' tom 6, str.1097: 'Neprimetno za nas same.'** A šta to **'neprimetno za nas same'** znači? Mi nismo toga svesni. **'Neprimetno za nas same, mi se iz dana u dan menjamo u ljupkost Hristovog karaktera, odričući se naše volje i naših puteva. Tako mi uzrastamo u Hrista i nesvesno odražavamo Njegov lik...'** I svi su svesni toga, ali ne i mi.

A čega smo mi svesni? Kada je Isaija video zračak slave, šta je on rekao? **Isa.6:5: 'Teško meni, pogiboh! Jer sam čovek nečistih usana, i živim usred naroda sa nečistim usnama; jer moje oči videše Cara, Gospoda nad vojskama.'** Kada je video zračak Božije slave, imao je veoma skromno mišljenje o sebi, zar ne? A šta je sa Danilom? **Dan.10:8: 'I ostah sam, te videh veliku utvaru, i ne osta snage u meni, jer mi se lepota pokvari...'** **'Lepota'**; kada se najbolje i najlepše stvari u vezi mene, uporede sa beskonačno savršenim Hristovim karakterom, sve to nestaje i pokazuje se da je iskvareno. Prijatelji, molim vas pazite. Bićete u iskušenju da pomislite da ste sve gori, a ne sve bolji. Ali, budite sigurni da ne postajete sve gori. Uvek ste bili loši, zar ne? Uvek ste bili loši. Samo sada otkrivete to što je oduvek bilo, ali ste do sada bili samopravedni, znači da ste bili u samoobmani. Nije li to pozicija i stanje Laodikeje? Mislimo da smo..., šta? **'Bogati, i da nam ništa nije potrebno, a ne znamo da smo nesrećni i nevoljni i siromašni...'** (Otk.3:17) Nek nam Bog pomogne da se oslobodimo samopravednosti... Čujem li 'amin'?

Neće to biti lagodno iskustvo, suočiti se sa svojim pravim stanjem. Ali prijatelji, moramo imati to iskustvo. Amin? I kada to otkrijemo, nemojte se obeshrabriti. Hvala Bogu na tom otkriću, mislim, vi ga morate imati, ako mislite da ga, zajedno sa Njim, rešite. Nije li tako? Ispovedite Mu to i pozovite se na Njegovo obećanje- **'Ako priznamo grehe, veran je i pravedan da nam oprost i...'** šta još? **'... očisti nas od svakog bezakonja.'** (1.Jov.1:9)

I tada saradujte sa Njim u tom procesu čišćenja, tako što nećete posmatrati problem, nego rešenje problema. Upravo sam rekao nešto veoma važno. Znaite šta mi najčešće radimo kada uočimo problem? Mi smo savesni, i odlučujemo da se pozabavimo sa problemom. Hajde, priznajte to. Zatim krećemo na delo, i borimo se sa tim problemom, te završavamo sa još gorim problemom nego što to beše na početku. Zašto? Jer se posmatranjem menjamo. Ako ste fokusirani na problem, šta vi to posmatrate? Pa sam problem; i kako će se to završiti? Sa još većim problemom. Hajde priznajte, to vam je iskustvo, zar ne? I ponekad to činimo tako savesno; u neznanju, ali savesno. I šta zatim činimo? Sklanjamo pogled sa problema i usmeravamo ga na rešenje. **Gledamo u Jagnje (Jov.1:29)**, a posmatranjem se menjamo, silom Svetog Duha. Sveti Duh se bavi problemom, tako što ga menja sa onim suprotnim vrlinama, koje

su u Isusu. Amin? Razumete li to? Najbolja saradnja je, ne fokusirati se na problem, nego zatražiti da vam Bog to oprost, a zatim se fokusirati na vrlinu koja je suprotna od problema, koja je u Isusu. Silom Svetog Duha mi ćemo se pozabaviti sa problemom, izgrađujući suprotnu od njega vrlinu, koja je u Isusu. Da li vam je jasno? To je veoma važan koncept. To sam želeo da podelim sa vama prepodne, ali je ponestalo vremena.

Evo dragocenog obećanja, koje takođe moram da podelim sa vama. 'Čežnja vekova' str.302; kod nas na dnu. **Čežnja vekova' str.302: 'Blago gladnima i žednima pravde. (Mat.5:6) Osećaj nedostojnosti će voditi srce da bude gladno i žedno pravde, a ta čežnja neće biti razočarana. Oni koji u svojim srcima naprave mesta za Isusa...'; oni koji, šta? 'u svojim srcima naprave mesta za Isusa će sagledati Njegovu ljubav. Svi, koji žele da imaju karakter nalik Hristovom, će biti zadovoljeni.'** Čujem li 'amin'? 'Sveti Duh nikada ne ostavlja bez pomoći dušu, koja...', šta? '... gleda na Isusa. On uzima stvari Hristove i njoj pokazuje. Ako je pogled usmeren na Hrista, delo Duha neće prestati sve dok se duša ne preobrazi u Njegov lik.' Nije li to dragoceno obećanje? 'Delo Duha neće prestati sve dok se duša ne preobrazi u Njegov lik.' A šta je sa uslovom? Sva Božija obećanja su pod uslovom. Ako..., šta? 'Ako je pogled usmeren na Hrista.' Dragi prijatelji, koliko je onda apsolutno neophodno da naučimo da 'aphorao'- skrenemo oči uma sa svega drugog i usmerimo ih i fiksiramo na Isusa. (Jev.12:2)

U redu, a sada je tu još jedan princip na koji treba da obratimo pažnju, a što se tiče izgradnje karaktera. Ja volim da ga nazovem- zakon uzajamnog uticaja. Zakon..., čega? Uzajamnog uticaja. Šta je zakon uzajamnog uticaja? To ćemo, uz pomoć Božije blagodati, morati da razumemo. Molim vas razumite, da se naš karakter ne formira samo mentalnom hranom tj. onim što gledamo, on se formira i onim što izlazi iz nas tj. našim ponašanjem. Vidite li to? Želim da to ponovim. Naš karakter se ne formira samo mentalnom hranom tj. onim što posmatramo, naš karakter se formira takođe i sa onim što iz nas izlazi. A šta je to što izlazi iz nas? Naše ponašanje; stvari koje govorimo i činimo. E sad, razlog zašto se naš karakter formira i onime što iz nas izlazi, je zbog zakona uzajamnog uticaja. A šta je zakon uzajamnog uticaja?

Pa, šta ta reč 'uzajamno' znači? Ono što je u oba smera; dvosmerno. Znae, takva mašina je ona čiji klipovi idu..., kako? Napred-nazad; nije to kao mašina koja rotira, koja ide u krug. Uzajamno je dvosmerno. E sad, molim vas znajte, da postoji uzajamni uticaj, drugim rečima dvosmerni uticaj, između naših misli i osećanja, i naših reči i dela. Pratite li me? Molim vas pokažite mi da razumete. Postoji dvosmerni, uzajamni uticaj između naših..., šta? ... naših misli i osećanja; a o čemu mi to ovde govorimo? **Misli i osećanja zajedno čine karakter. (5T 310.1)** Postoji dvosmerni uticaj između naših misli i osećanja, i naših reči i dela tj. našeg ponašanja. Zato ono što izlazi iz nas tj. naše ponašanje, ima direktan i dramatičan uticaj na izgradnju naših karaktera, a to je zbog zakona uzajamnog uticaja. Svi razumemo da je naše ponašanje pod uticajem naših misli i osećanja. Ali, ono što mnogi propuštaju da shvate je, da i naše misli i osećanja zauzvrat utiču na naše reči i dela tj. naše ponašanje. To je taj..., šta? Uzajamni uticaj.

E sad, upravo je to princip na osnovu koga je dato ovo obećanje, koje ćemo sada pročitati. A uzgred, **sva Božija obećanja su..., kakva? uslovna (2SAT 195.5)**, a šta je uslov? Poslušnost Božijim principima, Božijem zakonu; a razlog tome, dragi prijatelji, je zato što **su blagoslovi naši, samo u poslušnosti. (RH 28.januar 1875)** Jeste li čuli, šta sam upravo rekao? To je suštinski koncept. Želim da ponovim. Blagoslovi su naši samo..., kako? U poslušnosti. Vidite, mnogi od nas misle da nas Bog blagosilja ZBOG poslušnosti. Da li je to istina? Ne, Bog nas blagosilja U poslušnosti. Blagoslov je nerazdvojiv od poslušnosti. Jeste li to shvatili? To je ključni koncept. Ponoviću: Blagoslov je..., šta? Nerazdvojiv od poslušnosti. Bog vas ne blagosilja ZBOG poslušnosti, On vas blagosilja tako što vas osposobljava da budete poslušni, te žanje blagoslove nerazdvojive od poslušnosti. Postoji li razlika? Naravno da postoji; velika razlika.

Molim vas da takođe shvatite, da je patnja nerazdvojiva sa neposlušnošću. Bog vas ne kažnjava ZBOG neposlušnosti, nego se vi sami kažnjavate U neposlušnosti. Hajde odgovorite, da li ovo razumete? Opet samo gledate kroz mene. Mi dovodimo kaznu na sebe neposlušnošću, birajući da živimo izvan tih kanala blagoslova. A kanal blagoslova je život poslušnosti, jer je blagoslov nerazdvojiv od poslušnosti. I upravo iz ovog razloga su sva Božija obećanja uslovna, a uslov je uvek poslušnost, jer su obećanja uverenje o blagoslovu. No, možete li imati blagoslov, ako niste poslušni? Ne, jer je blagoslov nerazdvojiv od poslušnosti. Više puta sam isto rekao, i nadam se da je jasno.

A obećanja koja ćemo pročitati nalazimo u **Prič.16:3**, a iz tog smo stiha uzeli naziv našeg proučavanja, i on je zasnovan na ovom zakonu uzajamnog uticaja. Slušajte pažljivo: **'Posvetite svoja dela Gospodu...'** O čemu to ovde govorimo? **'Posvetite svoja dela Gospodu.'** To je vaše ponašanje; to su vaše reči i dela. To je ono što izlazi iz nas, zar ne? **'Posvetite svoja dela Gospodu, i...'**, šta će se dogoditi? **'... vaše misli će biti...'**, šta? **'... utvrđene.'** A šta to znači **'utvrđene'**? Osnružene, ohrabrene, potvrđene, uspostavljene. Je li tako? To znači učiniti ih trajnim. E sad, ako želimo da utvrdimo ispravne, hristolike misli, šta moramo da činimo? Mi moramo da posvetimo svoja dela Isusovom vođstvu. Jer ako naše ponašanje nije hristoliko, onda nećemo utvrditi ni hristolike misli i osećanja. Je li to jasno? I to je zbog tog zakona nazvanog..., kako? Zakon uzajamnog uticaja.

E sad, **'Znaci vremena' 14. novembar 1892: 'Svakodnevna dela u našem životu govore o našoj naravi i našem karakteru...'** Vidite, ona dosta otkrivaju o tome šta se dešava ovde gore (u glavi). Ali, nije to sve što ona čine; šta još čine? Čitamo dalje: **'Navike govora, karakter naših dela, oblikuju nas same.'** Drugim rečima, naše misli i osećanja ne samo da utiču na naše reči i dela, nego i naše reči i dela zauzvrat utiču na naše misli i osećanja; oni nas oblikuju. Vidite li to? Evo još jednog: **'Svedočanstva 4' str.457: 'Svako delo u životu...'** A šta je tu uključeno, dragi prijatelji? To su sve naše reči i dela. **'Svako delo u životu, koliko god bilo beznačajno, ima svoj uticaj na oblikovanje karaktera. Dobar karakter je dragoceniji od svetovnog bogatstva, a oblikovanja karaktera je najplemenitije delo u kojem čovek može učestvovati.'** I ne samo plemenito, nego i **najvažnije.** (Ed 225.3)

U redu, ono što sad želim da uradim, da bismo razumeli ovaj zakon uzajamnog uticaja, je da to primenim na najaktivniji ud ljudskog tela; a koji je najaktivniji ud ljudskog tela? Jezik. Znae to. Koji je to najaktivniji ud ljudskog tela? Jezik. A dragi prijatelji, onaj zakon uzajamnog uticaja ima posebnu i specifičnu primenu na aktivnosti jezika, tj. na naše reči. Molim vas, primenite sada ovaj princip na dela jezika. Dela jezika moraju biti posvećena Gospodu, ako mislimo utvrditi ispravne misli. Jeste li čuli šta sam rekao? Dela jezika moraju biti posvećena Gospodu, ako..., šta? Ako mislimo utvrditi ispravne misli. Upravo se zato David molio... Šta se on to molio? **'Da su Ti reči usta mojih i...'**, šta još? **'... i misli srca moga prihvatljive pred Tobom, o Gospode snago moja i Izbavitelju moj.'** (Psa.19:14) Zašto se molio da obe stvari budu prihvatljive? Zbog zakona uzajamnog uticaja. Jedno ne može biti prihvatljivo ako nije i drugo, jer imaju jedno na drugo dramatičan uzajamni uticaj. Amin? Prijatelji, dela usta moraju biti pod Isusovim vođstvom, ako želite da vam misli budu nalik Hristovim.

Dozvolite mi sada da to pokušam objasniti i da vam to ilustrujem. Postoji jedan širok put, da to tako nazovemo, put uticaja, koji vodi od mozga do jezika, ili od misli do reči, u zavisnosti da li govorimo o organu ili njegovoj funkciji. U redu? Širok put nazvan..., kako? Put uticaja. Svi mi spremno prepoznajemo tok tog saobraćaja uticaja od mozga do jezika tj. od misli do reči. Kako i kaže u Pismu; **Luk.6:45: 'Jer od suviška srca usta...'**, šta? **'... govore. Dobar čovek iz dobre riznice svoga srca iznosi dobro; a zao čovek iz riznice svoga srca iznosi zlo. Jer usta govore od suviška srca.'** To je tok uticaja koji ide od mozga do jezika tj. od misli do reči. Ali prijatelji, razumite ovde nešto veoma važno. Ovaj široki put uticaja od mozga do jezika, od misli do reči, je dvosmerna ulica. Šta je? Dvosmerna ulica, i taj uticaj koji teče u povratnom smeru je isto tako jak. Isto kako i naše misli direktno i

dramatično utiču na naše reči, tako i naše reči zauzvrat utiču na naše misli. To je uzajamni, dvosmerni uticaj. Ovo moram da podvučem. A to je i ključna misao celog ovog proučavanja.

Čujte; **'Čežnja vekova' str.323: 'Reči su pokazatelj onoga šta je u srcu. Jer usta govore od suviška srca. Ali, reči su i nešto više od pokazatelja kakav je karakter; one imaju moć da povratno utiču na karakter. Čovek je pod uticajem svojih sopstvenih reči.'** Slažete li se svi sa ovim? A drage sestre, i vi ste tu uključeni; to je opšta upotreba reči *'čovek'*. O, da. Svi smo pod uticajem sopstvenih reči. Koliko je to nas pod uticajem sopstvenih reči? Svi smo pod uticajem.

A koji je stepen tog uticaja? Čujte. **'Znaci vremena' 1. mart 1905: 'Svi...'** koliko? **'Svi su u velikom stepenu...'** kakvom stepenu? **'u velikim stepenom pod uticajem svojih sopstvenih reči. Oni sprovode svoja osećanja izražena u rečima. Tako je vladanje jezikom blisko povezano sa ličnom religijom. Mnogi su krenuli da na osnovu svojih reči veruju da je pogrešan put ustvari ispravan. Misli su izražene rečima, a reči su reakcija na misli...'** Šta tu vidite? Uzajamni uticaj. **'Misli su izražene rečima, a reči su reakcija na misli, te izazivaju nove reči. Uticaj reči se ne oseća samo na nama samima, nego i na drugima.'**

Prijatelji, koliko je velik ovaj uticaj? Toliko je velik - čujte me - on je toliko velik, da ako mi izgovorimo nešto dovoljno puta, iako smo u početku dobro znali da to nije istina, mi možemo dovesti sebe do toga da poverujemo da je to zapravo istina. Vi to možete, vi to možete, ovim moćnim zakonom nazvanim zakon uzajamnog uticaja. Prijatelji, ne govorimo ovde o nečem što je, znate već, slučajno ili nevažno, a što se odnosi na izgradnju karaktera. Iako ovaj princip nije shvaćen od većine ljudi, on je moćan i njegov potencijal je ogroman, da nam pomogne ili da nas omete u izgradnji hristolikog karaktera, i to u zavisnosti da li ga upotrebljavamo ili zloupotrebljavamo. Jeste li čuli šta sam rekao? Molim vas hajde da naučimo kako da ga ne zloupotrebimo, nego da ga upotrebimo, i požnjemo blagoslove nerazdvojive od poslušnosti ovim principima. To je naš cilj.

E sad, verovatno jednu od najboljih i najjasnijih izjava o ovom principu, nalazimo u **Ministry of Healing (Službi isceljenja), str.251** Želim da je podelim sa vama. 'Služba isceljenja' str.251: Citiram: **'Prirodni je zakon...'** Moram ovde da pauziram. To je šta? **Prirodni zakon.** A koji to prirodni zakon ovde imamo?

Već smo to radili, ali moram to opet. Da li zakon gravitacije gleda ko je ko? Ne. Da li uzima u obzir ličnu veru? Ne. Lične prioritete? Ne. Uvek deluje, hteli vi to ili ne, verovali ili ne, i bez obzira ko ste; to je zakon. Slažete li se svi? E čujte sad; evo ga zakon koji uvek deluje.

'Prirodni je zakon da se naše misli i osećanja...', šta? **'ohrabruju i osnažuju.'** A šta to ustvari znači? 'Oni se **'utvrđuju'**'; naš ključni tekst iz Prič.16:3. **'Prirodni je zakon da se naše misli i osećanja ohrabruju i osnažuju, dok ih podupiremo određenim izjavama.'** Au, jeste li čuli ovo? **'Dok reči izražavaju misli, takođe je istina da misli prate reči.'** Šta ovde imamo? Uzajamni uticaj. **'Dok reči izražavaju misli, takođe je istina da misli prate reči.'** I čujte sad: **'Ako bismo više izražavali svoju veru, i radovali se blagoslovima za koje znamo da ih imamo - za tu veliku Božiju ljubav i milost - imali bismo i više vere i veću radost.'** Čujem li 'amin'? Prijatelji, svaki put kada rečima izrazite svoju veru, kakva će biti posledica toga, a zbog zakona uzajamnog uticaja? Vera će vam ojačati. Svaki put kada rečima izrazite svoju radost, kakva će biti posledica toga, a zbog zakona uzajamnog uticaja? Pa imaćete još više radosti. Čitamo dalje: **'Nijedan jezik ne može da izrazi, nijedan ograničeni um ne može zamisliti blagoslove koji su rezultat zahvalnosti za Božiju dobrotu i ljubav. Čak i na zemlji možemo imati radosti, jer se napajamo potocima koji teku od Božijeg prestola.'** Au! Vidite li potencijal upotrebe ovog zakona da nas blagoslovi u našem hrišćanskom iskustvu? Vidite li taj potencijal?

Ali, moram da vas upozorim prijatelji, isto onoliko koliko je potencijal da nam pomogne, ako ga pravilno koristimo, on je i potencijal da nas omete, ako ga zloupotrebimo. Čujte ovu izjavu, odnosi se na

obe mogućnosti. **Mind, Character and Personality (Um, karakter i ličnost), tom 2, str.579: 'Što više govorite o veri, više ćete vere imati.'** Molim vas zapazite da je to tako. **'Imaćete više vere...'** I tu ne kaže 'ako', **to je sigurno tako.** Zašto? Zašto je to sigurno tako? Jer je to zakon. To je zakon. Kada govorite o veri, zbog zakona uzajamnog uticaja, imaćete više vere. Koristite taj zakon, dragi prijatelji. I veliki je blagoslov ako ga koristite. Ali pazite! Čujte i o njegovom potencijalu da vam naudi, da vas omete. Čitam dalje: **'Što se više zadržavate na obeshrabrenju, govoreći drugima o velikom broju vaših iskušenja, da biste pridobili simpatije za kojima žudite, sve ćete više imati obeshrabrenja i iskušenja.'** **'Sve više obeshrabrenja i iskušenja ćete...,'** šta? **'imati.'** Ako govorite o obeshrabrenjima i iskušenjima, zbog tog zakona imaćete ih još više.

Prijatelji, sasvim sam uveren da mnogi od nas čine više štete našem hrišćanskom iskustvu i izgradnji karaktera svojim jezikom, nego bilo čim drugim. Mnogi od nas čine više štete svom hrišćanskom iskustvu sopstvenim jezikom, nego bilo čim drugim. Mi plačemo, uzdišemo, žalimo se, pričamo o svim svojim iskušenjima, svim nevoljama i svim svojim obeshrabrenjima, i zbog ovog zakona..., šta se dešava? Činimo sebe još više potištenim i obeshrabrenim.

Znate, moram ovo da podelim sa vama. Biću kratak. Imao sam privilegiju da menjam jednog biblijskog predavača, koji je bio odsutan zbog zdravstvenih problema. Preuzeo sam celo njegovo breme, šest razreda za jedan kvartal. Došao sam taj prvi dan u školu, željan da budem od pomoći i da imam pozitivan uticaj na studente. Sećam je se kako mi je prišla u hodniku dok sam prilazio učionici. Hajde da je nazovemo Suzi. Imala je taj tužni izraz na licu, kao da je izgubila prijatelja, i ja sam se sažalio na nju. Jadna devojka je očigledno bila tužna i nesrećna. Rekla mi je- *'Jeste li vi novi biblijski predavač?'* Rekoh- *'Da'*. Ona reče- *'Želim da razgovaram sa vama.'* Rekoh- *'U redu, Suzi. Dođi do moje kancelarije u pauzi.'* I ona je došla. Vrata su se otvorila, i ja sam je pozvao da uđe; te je ona počela svoju priču.

Počela je da priča o svim tim stvarima iz svoga mladog života, koje su bile tužne, jadne i nesrećne. Dok sam je slušao, pomislio sam- *'Jadno dete.'* Nastavio sam da je slušam i počeo sam da shvatam da dosta toga što ona priča i nije baš realno. Da, za nju je to bilo realno, ali ona je govorila i ovakve stvari- *'Svi profesori pokušavaju da me obore na ispitima.'* Poznavao sam njene profesore i znao sam da to nije istina, ali je ona bila veoma ubeđena da je to tako. Bila je veoma obeshrabrena, te je počela i plakati dok mi je to govorila. No, to me nije trebalo iznenaditi. To je zakon uzajamnog uticaja na delu. Želeo sam da joj pomognem i dao joj neke predloge, a ona će na to- *'Znate, već sam to pokušala, ali to kod mene ne deluje.'* Ceo sat je prošao, a nije bilo nikakvog napretka. Rekoh joj- *'Znaš Suzi, moraćemo ponovo da se vidimo. Dođi i sutra u isto vreme, biću ovde.'* Da budem iskren, bio je izazov za mene da joj uputim taj poziv, jer sam eto već doživeo neuspeh, ali mislio sam da to treba da učinim.

Sledećeg dana, tačno na vreme, ona je došla. Naravno, nadao sam se da su sve te negativne stvari iza nas, i da ćemo se sada pozabaviti onim pozitivnim. Ali ne, nije bilo tako. Ispostavilo se da sam čuo samo pola toga, i ona je nastavila sa pričom, a ja sam nastavio da joj dajem predloge šta da učini, a što bi joj moglo pomoći. *'Ne, to ne deluje u mom slučaju; već sam pokušala.'* Napustila je kancelariju ponovo uplakana, a ja sam bio potišten. Bio sa potišten. Mislim, pa ništa nismo postigli. Skupio sam hrabrosti i rekao joj- *'Znaš Suzi, mi ćemo morati da se opet vidimo; sutra ponovo dođi.'* Bilo mi je teško da joj to kažem, no ja sam to veče popričao sa Gospodom o tome. Rekoh- *'Gospode, ja ne pomazem ovom jadnom detetu. A njoj je očajnički potrebna pomoć. Šta da radim?'* I On mi je dao plan.

Sledećeg dana tačno na vreme kucanje na vratima; otvorio sam ih i pre nego što je ona išta prozborila, ja sam se pozvao na svoj autorit kao novi profesor veronauke, pogledao sam je pravo u oči i rekao- *'Suzi, neću da čujem ni jednu reč o tvojim problemima, sve dok mi ne kažeš nešto zbog čega si srećna i zahvalna.'* Bila je pomalo iznenađena; i znala je da sam ozbiljan. Rekoh joj- *'Dobrodošla, uđi i sedi, ali ne govori mi o problemima sve dok mi ne kažeš makar jednu stvar zbog koje si srćna i zahvalna.'* Ona je sela, i sedela je sve vreme, a ja sam očekivao da mi nešto kaže, jer sam znao da želi da

pričamo o njenim problemima. No, ona nije mogla ničeg da se seti; gledao sam je dok je ona naprezala mozak da se seti nečega, zbog čega je bila srećna. Gledala je u pod, gledala u plafon, gledala u zidove... Tražila je u svom umu nešto zbog čega je bila zahvalna, i nije mogla ničega da se seti. I to možete učiniti sa sobom, prijatelji, ako zloupotrebite ovaj zakon. Ničega nije mogla da se seti, i provela je čuteći čitavo to vreme u mojoj kancelariji. Konačno rekoh- *'Znaš Suzi, ja moram da iskoristim vreme. Pregledaću neke papire, a ti mi reci kada se nečeg setiš, tada ću svu pažnju obratiti na tebe.'* Pregledao sam papire svo to vreme, a ona je samo sedela čuteći. Kada je odlazila, rekoh joj- *'Suzi, možeš i sutra da dođeš, ali i sutra važi isto pravilo, ni jednu reč o problemima, sve dok mi ne kažeš nešto zbog čega si zahvalna.'*

Sutra nije došla, a ja sam se osećao loše, i bio sam u iskušenju da kažem- *'Možeš doći i mi ćemo nastaviti sa razgovorom...'* Ali ne, odlučio sam da ostanem pri svom. I svaki put sam joj rekao- *'Suzi, dođi kad god želiš, ali moraš mi reći nešto zbog čega si zahvalna.'* To joj rekoh sa velikim osmehom na licu. Ispričao sam i svojoj ženi o ovom iskustvu, i kada sam se vratio kući telefon je zazvonio. Ona je podigla slušalicu, te ju je pružila meni govoreći- *'Mislim da je Suzi.'* Preuzeo sam slušalicu i rekao- *'Suzi, neke stvari mogu i telefonom. Ali nemoj ni jednu reč izustiti o tvojim problemima, sve dok mi ne kažeš nešto zbog čega si zahvalna.'* Sa druge strane beše tišina. Mogao sam čuti kako diše; mogao sam čuti i kako šmrče, ali ništa više.

I konačno, da je blagoslovena, setila je nečeg. Znao, beše to davno i ne mogu se tačno setiti o čemu se radi, ali beše to nešto veoma obično. Ali, ja sam se uhvatio za to i počeo sam je hrabriti da se zadrži na toj jednoj stvari i da porazmisli o posledicama, a u tom razgovoru se uopšte nismo bavili njenim problemima. Samo smo govorili o realnim blagoslovima koje ona svakodnevno uživa. Rekoh joj- *'Suzi, želim da dođeš sutra do mene, i kažeš mi još nešto što te čini srećnom.'* Ona je uzvratila- *'Hoću.'* Već se bolje osećala.

Došla je, te smo proveli nekoliko narednih dana pričajući o blagoslovima koje uživa. Blagoslovima koje uživa. Bio sam tamo samo jedno tromesečje, ali sam video da se neke stvarno izuzetne stvari dešavaju u njenom životu. Postala je drugačija osoba, samo zato što je koristila ovaj zakon, umesto da ga zloupotrebljava. **Većina njenih problema je čista uobrazilja. (MH 241.2)** Ona je to umislila jednostavno tako što se fokusirala na negativno i o tome je pričala, te je sve postalo nerealno negativno za nju; sve je videla negativno.

I naravno, nije imala prijatelja, jer je bila odbojna za društvo, suviše depresivna da bi se neko sa njom družio, jer niko ne želi da bude sa takvima. Tako je ona kreirala sopstvenu situaciju onim što je umišljala; bila je toliko depresivna, da niko nije želeo da bude sa njom. Ali kada je počela sa pozitivnim razmišljanjem, počela je da zadobija prijatelje. Otišao sam nakon tog tromesečja, a bio sam se vezao za te studente, no oni su me pozvali da im dođem sledeće godine. Nikad to neću zaboraviti, ušao sam na zadnja vrata crkve, i šta mislite ko je vodio službu pevanja sa svojom gitarom u ruci i velikim osmehom na licu? Bila je to Suzi. Pogledah je i rekoh- *'Slava Bogu.'* Potrčala je prema meni, čim me je videla, zagrlila me je i rekla- *'Tako mi je drago što vas vidim, a moram vam reći da sam veoma srećna u školi ove godine.'*

Molim vas prijatelji, upotrebite ovaj zakon, i nemojte ga zloupotrebljavati. Ovaj princip ima jednako potencijal da vam bude na blagoslov i da vam pomogne, kao što ima potencijal da vas omete i da vam bude na prokletstvo. Upotrebite ga tako što ćete izražavati samo ono što vam može pomoći u izgradnji hristolikog karaktera. Čujem li 'amin'?

Sa tim principom na umu, želim da se fokusiramo na neke posebne zapovesti iz Biblije, a što se tiče onoga šta treba i šta ne treba da govorimo. Bićete zapanjeni kada budete svesni važnosti ovog zakona uzajamnog uticaja, i koliko je specifičnih naloga u Pismu, a što se tiče onoga šta treba i šta ne treba da govorimo. Kada razumete principe koji su iza 'činite to, a ne činite ovo', bolje ćete razumeti i

zašto je toliko važno da neke stvari govorimo, a neke ne. Pratite li me? I zato je to toliko dragoceno da razumemo ovaj posebni princip. Tada će ta posebna pravila, to 'čini i ne čini', imati u potpunosti smisla. Razumećete to. Hajde sada da vidimo neke posebne biblijske naloge, povodom toga šta treba a šta ne treba da govorimo.

Hajde da prvo pogledamo tu negativnu stranu, a zatim idemo na pozitivnu. Uzgred, sutra ćemo se pozabaviti onim šta treba da govorimo, i vi ćete svi ponovo doći i sutra prepodne, zar ne? Niste baš jedinstveni. Svi ćete opet sutra doći, zar ne? Da, dobro. Kakve izjave ne treba da dajemo, znajući ovaj zakon uzajamnog uticaja? Pre svega, ne smemo davati budalaste i pogane izjave. Pogane ili budalaste. **Efe.5:4: '... ne govorite ni pogane, ni budalaste reči, ni gruba izrugivanja, što ne priliči, nego radije...'**, šta? **'zahvaljujte.'** **Dajte zahvalnost.** Molim vas dragi prijatelji, nemojte da ništa pogano pređe preko vaših usta.

A uzgred, toliko je mnogo raznobojnih šala. Znete o čemu govorim. Mi ne treba da učestvujemo ni u prenošenju takvih stvari... Niti jedne. Ako izjavljujete nešto što je pogano, po ovom zakonu vi sebe činite još..., kakvim? Hajde recite. Još poganijim. I sve dok..., ne daj Bože... A šta će Sudija morati da kaže na to? **'Onaj ko je pogan, neka se još pogani.'** (Otk.22:11) A to je za večnost. Molim vas, nemojte to dozvoliti u vašem slučaju. Ali prijatelji, to će se dogoditi ako izjavljujete ono što je pogano, jer po ovom zakonu vi ćete sami sebe činiti još poganijim. Nemojte to, molim vas. Postavite stražu nad jezikom, i ne izjavljujte ništa što nije moralno čisto. Čujem li 'amin'?

No, tu su i budalaste priče, koje takođe ne treba da izgovaramo. A to je poprilično teško, i neko od vas će se uvrediti zbog onoga što moram da kažem povodom toga; neki od vas će se možda i uvrediti. Ali, da ste blagosloveni, moram prihvatiti taj rizik, jer vas volim i želim da vam kažem ono što treba da čujete, čak i ako ćete da se uvredite. Budalaste priče; ako izgovaramo takve stvari, šta sami od sebe činimo, a zbog ovog zakona? Činimo sebe još budalastijim. **Prič.15:2: '... usta bezumnih prosipaju bezumlje.'** **'Usta govore od suviška srca.'** (Luk.6:45) Po zakonu uzajamnog uticaja, kada izražavate bezumlje, šta tada postajete? Još bezumniji. Sve dok ne postanete toliko plitki, površni i luckasti, da ste nesposobni za bilo kakve suštinske, razumne i duboke misli ili reči. Vi to možete, možete postati potpuni klovnovi.

Znete, ono što nam olakšava da to činimo, da govorimo budalaštine je taj, što su danas u svetu veoma cenjene osobe koje mogu lako da zasmiju ljude. Čujete li šta govorim ovde? U svetu se misli, da je najoželjnija vrlina..., koja? Smisao za humor. Znete to već. Smatra se da je to jedna od najpoželjnijih vrlina, i ako želite da nekoga pohvalite vi kažete- *'O, pa on je tako zabavan; lako nas navede ne smeh.'* Pitanje: Da li je to zaista poželjna vrlina za jednog hrišćanina? Hajde, recite mi. Da li je to poželjna vrlina za jednog hrišćanina? Da je to poželjno za hrišćane, zar ne bismo to videli da se ispoljava i u Hristovom životu? Da vas čujem. Nisu li se sve hrišćanske vrlina pokazale u Isusu Hristu? Jesu. Kažite mi, koliko često vidimo Isusa da zbija šale, da se šali i govori budalaštine, ne bi li izazvao nekoga na smeh? To ne vidimo; te stoga šta možemo zaključiti? To mora da i nije istinska hrišćanska vrlina. Može biti da je to falsifikat onoga šta istinski hrišćanin ima, a to je prava radost i sreća.

Sarađujte sad sa mnom. Razumite, šta pokušavam da kažem. Tanka je linije po kojoj moramo ići i ne želim da me pogrešno razumete. Držaćemo se nadahnutog pera. **Evangelism (Evangeliza), str.641: 'Kada bi neko mogao da pokaže jednu beznačajnu reč izgovorenu od strane Gospoda, ili da vidi bilo kakvu manu Njegovog karaktera, tada bi i sam sebi mogao opravdati takve mane i neozbiljnosti. Takav duh nije hrišćanski; jer biti hrišćanin znači biti...'**, kakav? **'... nalik Hristu. Isus je naš savršeni Uzor, i mi treba da pratimo Njegov primer. Hrišćanin je najuzvišeniji tip čoveka, Hristov predstavnik.'** Da li je Hrist bio šaljivdžija? Nije. Stoga hrišćanin, koji predstavlja Hrista, neće biti šaljivdžija. Čujem li 'amin'? Ne možete protiv ovoga naći logičan argument.

Nemojte me pogrešno razumeti. Naglašavam da ne zagovaram tužan i sumoran duh. **Hrišćanin treba da je najradosnija osoba na svetu. (LHU 376.5)** Ali, postoji razlika između istinske radosti i sreće, što je nusprodukt svetosti (RC 161.7), znači postoji velika razlika između toga i ovog falsifikata, te jeftine zamene nazvane glupost i ludost. Da, šala donosi privremeni smeh, ali zatim..., šta? To se završava. Ali **prava reč izgovorena u pravo vreme (Prič.15:23)**, nešto što ohrabruje i uzdiže, što podseća na Božiju ljubav i vernost, to donosi istinsku i trajnu radost onome ko to čuje. Čujem li 'amin'? Da li je Isus bio uvek spreman da kaže **pravu reč u pravo vreme** i da donese radost i utehu žalosnom srcu, ljudskoj rasi koja pati? Da li je? Jeste. A da li je On išao svuda zbijajući šale i navodeći ljude na smeh? Nije. Tu postoji razlika, zar ne? Nek nam Bog pomogne da idemo za onim istinskim, a ne za falsifikatom. Čujem li 'amin'?

Biblijski komentar' tom 7, str.938: 'Ispravno je biti veseo, pa i radostan. I ispravno je negovati veseo duh kroz posvećenje istinom. Ali, nije ispravno prepuštati se budalastim, beznačajnim i plitkim šalama...' Vidite li razliku između istinskog i falsifikata? Vidite li? Evo još jednog. **Child Guidance (Vaspitanje dece), str.146: 'Nema ničega mračnog u Hristovoj religiji. Dok se treba izbegavati svaka plitkost, beznačajnost i šaljivost, za koje je apostol rekao da to nije pogodno (Efe.5:4), postoji i slatki mir i odmor u Isusu koji će biti izražen u pribranosti. Hrišćani neće biti žalosni, depresivni i očajni. Oni će biti razboriti, ali će ipak pokazati svetu vedrinu koju samo blagodat može dati.'** Pomaže li ovo? Vidite li razliku? Razumite razliku između falsifikata i onog istinskog. Plašim se da smo i mi u crkvi usvojili to, taj jeftini falsifikat, smatrajući to poželjnom vrlinom. A to nije tako, jer to ne vidimo u Isusu.

Review and Herald (Pregled i glasnik), 29. okt. 1903: 'Budite pažljivi sa svojim rečima. Ne traćite dragocene trenutke u bezumnim razgovorima. Budite blizu Hrista da uvek budete spremni da kažete pravu reč onome ko je umoran. (Isa.50:4) Odbacite sav ponos i sebičnost i plitkoću. Šale i vicevi su uvreda za Boga, i odricanje od vere. Oni ne idu sa pravim mislima i iskrenim radom, te čine čoveka površnim i neefikasnim. Biti obazriv, a u isto vreme i veseo i radostan, pokazuje hvalu Njemu, koji vas je pozvao iz tame u svoju veličanstvenu svetlost.' Čujem li 'amin'? O brate, sestro, vidite, hrišćani bi trebali da budu vedar narod. Amin? Trebali bi da imamo pozitivan duh, koji uzdiže i ohrabruje, i da tako utiče na sve sa kojima dođemo u dodir. A to možemo imati samo ako gledamo vrline i pričamo o njima, a i o sili i blagodati koja je naša u Isusu, Suncu pravednosti. Posmatranjem se menjamo; vi odražavate Njegovu svetlost, ljubav i silu. Tako vi postajete vedri kao sunce, posmatranjem Sunca pravednosti. Amin? ... i govoreći o Njemu.

Kod nas na dnu; **'Pregled i glasnik' 12. mart 1872.** Čujte, ovo je izuzetno. **'Ima onih koji ne smatraju da je njihova verska dužnost da disciplinuju um da se bavi vedrim temama, da bi mogli odražavati svetlost mesto tame. Ovakvi umovi će ili biti okupirani traženjem zadovoljstava za sebe u neozbiljnim razgovorima, u smehu i šali, neprestano razveseljavajući svoj um zabavom; ili će biti u depresiji, dok imaju velika iskušenja i mentalne sukobe, za koje misle da je samo nekolicina to ikada iskusila i da to može da razume. Ove osobe mogu ispovedati hrišćanstvo, ali one zavaravaju svoje duše. Oni nemaju prave odredbe.'**

Vidite prijatelji, vi možete ići jednim od ova dva puta, zar ne? Možete prihvatiti ovaj jeftini falsifikat i ići putem tame i propasti... A koji je pravi put? Gledati u Sunce pravde, posmatrati Ga. A posmatranjem ćete biti..., šta? Bićete promenjeni. **Bićete najsrećnija osoba na svetu (LHU 376.5)**, a imaćete i **zgodnu reč u pravo vreme (Isa.50:4)**, koja će biti drugima na blagoslov. Jako je važno da razumemo kako to funkcioniše. Nemojte se prevariti i odabrati falsifikat. Nemojte izražavati budalaštine, šale i viceve, nego uvek budite spremni da govorite o blagodati i dragocenim Božijim obećanjima, da biste mogli drugima doneti trajnu radost i sreću. Hajde da ustanemo na molitvu.

Oče nebeski, mnogo sam Ti zahvalan što nam pomažeš, ne samo da razumemo ovaj zakon uzajamnog uticaja, nego nam pomažeš i da razumemo zašto je toliko važno da pažljivo stražarimo nad

onim što izlazi iz naših usta. Gospode, razmotrili smo šta nam je apostol Pavle zabranio da imamo pogane i bezumne razgovore; a postoji još poneka stvar, i Oče pomogni nam da shvatimo da svaki put kada nas Pismo opominje da nešto ne činimo, to je za naše dobro i to treba da ozbiljno shvatimo, i u Hristovoj sili odbijemo da izjavljujemo nešto što je neprikladno. A ovo je posebno važno kada razumemo zakon uzajamnog uticaja. Budi sa nama dok budemo ovog popodneva nastavili sa proučavanjem, to Te molimo u Isusovo ime. Amin. Bog vas blagoslovio, prijatelji.